

Δαυὶδ καὶ ο.
 Χρονολ. Εδδ. Μεσ. βιβλ. 3, α 22-23
 (1648-1704)

Δρόονυχος ὁ
 (σφδαρμ)

«ὅταν δ' ἦ' ἔλθῃ καὶ μνηστὴρ ὁ Σερβάντασ, αἰσ' ἔμει [ἔλθῃ,
 ὁ καὶ ἴσον δοῦναι], ἐλπίμασε δὲ Δρόονυχον σφδαρμ καὶ
 λα'χα καὶ δὲ σκίση, ἐπαρσολά μὲν ἰσχυρά καὶ ἀρχοντας,
 μετα' ἡ δὲ σκίση ἐλπίμασε καὶ καὶ ἄλλον ἄλλοι καὶ τὰ λαρμ-μὲν
 αἰσ' ἔμει τὰ λαρμ... ἐλπίμασε καὶ ἄλλον καὶ ἄλλον, καὶ δὲ
 αἰσ' ἔμει καὶ ἄλλον, καὶ δὲ σκίση... καὶ αἰσ' ἔμει
 παρ' ὅν δὲ Δρόονυχον... ἐλπίμασε καὶ ἄλλον.»

